

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22664/2024
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... – ..., коју заступа пуномоћник адвокат Шиме Секулић, из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... – ..., ЂЂ из, ЕЕ из ... – ... и ЖЖ из ..., као правних следбеника сада пок. ЗЗ бивше из ... – ..., које све заступа пуномоћник адвокат Светлана Ристић Рашчанин из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 601/22 од 29.06.2022. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 601/22 од 29.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 601/22 од 29.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 39902/21 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилца власник и то: 2/3 идеалних делова једнособног стана број ... у улици ... број ..., површине 56м², који је уписан у земљишним књигама Четвртог општинског суда у Београду КО ... ЗКУЛ ..., кат. парцела ..., став број 3, 2/6 идеалних делова парцеле .../... КО ..., потез дрењак површине 1016м², уписане у ЛН бр. ... КО ...; 2/6 идеалних делова парцеле .../... КО ..., потез дрењак површине 906м², уписане у ЛН бр. ... КО ...; 2/6 идеалних делова куће за одмор изграђене на прцелама .../... и .../... КО ..., уписано у ЛН бр. ... КО ... на основу решења Општине Гроцка - 675/78 од 09.11.1978. године; 2/6 идеалних делова новчаних средстава са припадајућом каматом на штедној књижици „... банке“ ДД главна Филијала „... банка“ Београд број ...-...-.../...; 2/6 идеалних делова новчаних средстава са припадајућом каматом на штедним девизним књижицама „... банке“ ДД Београд број ...-...-...-... бр. ...-...-...-..., што су тужени дужни да признају и трпе, док је тужбени захтев у делу од утврђеног до траженог одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 621.800,00

динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила да туженима да име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 556.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 601/22 од 29.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 39902/21 од 05.10.2021. године, у делу става другог изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је власник дела преко утврђеног истим ставом од 2/6 идеалних делова кат. парцеле .../... и .../... КО ... и преко утврђеног идеалног дела од 2/6 куће за одмор израђена на овим катастарским парцелама, као и преко досуђеног дела од 2/6 новчаних средстава са припадајућом каматом на штедним књижицама „... банке“ ДД главна Филијала „... банка“ Београд број ...-...-.../... и на девизним штедним књижицама „... банке“ ДД Београд број ...-...-...-... и бр. ...-...-...-..., а до траженог дела од 2/3 наведене имовине као заоставштине пок. ИИ, као и у ставовима и трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне премене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужље као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиле.

Предмет правне заштите у овој правној ствари је одлучивање о захтеву тужиле за увећањем дела наследне квоте као ћерке оставиоца, сходно члану 9. став 2. Закона о наслеђивању. Нижестепени судови су утврдили да су испуњени услови за примену назначеног прописа (члана 9. став 2. Закона о наслеђивању који прописује да кад постоји оставиочево дете коме оставиочев брачни друг није родитељ, а имовина брачног друга је већа од оне која би му припала при подели заоставштине на једнаке делове, онда свако оставиочево дете може наследити до два пута више него брачни друг ако суд, пошто размотри све околности, оцени да је то оправдано.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована примена материјалног права у побијаној пресуди, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и интереса равноправности грађана, нити за новим тумачењем права. Тужила се позива на одредбу члана 9. став 2. потенцирајући да досуђена квота треба да буде два пута већа од дела која јој по закону припада. Међутим, изоставља да постоји реч до, која оставља могућност да суд по изведеним доказима и оцени доказа се определи до које квоте би се квота која по закону припада наследнику увећала. Стога произилази да нема основа за сумњу у погледу погрешне примене материјалног права нити, пак постоје услови за усвајање посебне ревизије по другом основу које закон прописује.

Имајући у виду изнете разлоге, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиље, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиље је недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора на дан подношења тужбе опредељена је на износ од 950.000,00 динара. Имајући у виду да вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, произилази да је ревизија тужиље недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић